

Co přináší měsíc

Howard Phillips Lovecraft

Toto dílo je zveřejněno k volnému užívání pod licencí CC0. Všechna práva vyhlazena.

Další svobodná díla najdete na www.liberary.cz

Autor: Howard Phillips Lovecraft

Překlad: Martin Doucha

Nesnáším měsíc — bojím se ho — neb když někdy svítí na určité důvěrně známé a milované scenérie, mění je v neznámé a ohavné.

Bylo přízračné léto, když měsíc svítil na starou zahradu, kterou jsem se toulal; bylo přízračné léto omamných květín a dusných moří zeleně vyvolávajících divoké a mnohobarevné sny. A jak jsem kráčet podél mělkého křišťálového potoka, všiml jsem si nezvyklých vlněk mihotajících se žlutým světlem, jako by ty poklidné vody něco přitahovalo nepřemožitelnými proudy k podivným oceánům mimo náš svět. Tiché a třpytivé, zářící a zlověstné, ony měsícem prokleté vody uháněly nevím kam; zatímco se v opojném nočním větru třepotaly lotosové květy z obrostlých břehů a jeden po druhém beznadějně padaly do potoka, hrozivě odvířily pod klenutý vyřezávaný most a zíraly ven se zlověstnou odevzdaností klidných mrtvých tváří.

A jak jsem utíkal podél břehu zadupáváje spící květiny lhostejnýma nohama a tuze hnán k nepřičetnosti strachem z neznáma a vábením těch mrtvých tváří, zjistil jsem, že zahrada pod oním měsícem nemá konce; neb kde za dne stávaly zdi, rozprostírala se teď jen další zátiší stromů a cest, květin a keřů, kamenných bůžků a pagod, a zákrutů žlutě ozářeného potoka mezi travnatými břehy a pod groteskními mosty z mramoru. A rty mrtvých lotosových tváří smutně šeptaly, kázaly mi následovat, a já nezastavil své kroky, dokud se potok nestal řekou a nespojil se uprostřed mokřin vlnících se rákosem a pláží třpytivého písku s pobřežím obrovského bezejmenného moře.

Nenávistný měsíc svítil na ono moře a nad jeho bezhlasými vlnami se množily podivné vůně. A když jsem v něm uviděl mizet lotosové tváře, toužil jsem po sítích, abych je mohl zachytit a dozvědět se od nich tajemství, která měsíc vnesl do noci. Když se však měsíc přesunul na západ a klidný odliv ustoupil z mrzutého břehu, uviděl jsem v tom světle staré věže, jež vlny téměř odhalily, a bílé sloupy ověncené trsy zelených řas. A s vědomím, že do tohoto zatopeného místa přišli všichni mrtví, jsem se zachvěl a již jsem více nechtěl mluvit s lotosovými tvářemi.

Přesto, když jsem v dáli nad mořem zahlédl černého kondora sestupovat z nebe, aby si odpočal na rozlehlém útesu, s radostí bych ho zpovídal a zeptal se ho na ty, které jsem znal, když byli naživu. Na to bych se ho zeptal, kdyby nebyl tak daleko, jenže byl velmi daleko a zcela se ztratil z očí, když se přiblížil k tomu obřímú útesu.

Tak jsem sledoval odliv pod klesajícím měsícem a viděl třpyt věžiček, věží a střech onoho mrtvého crčícího města. A zatímco jsem se díval, můj nos se pokoušel uzavřít před vůně přebíjejícím puchem mrtvých celého světa;

neb věru, na tomto odtrženém a zapomenutém místě se shromáždilo veškeré maso ze hřbitovů, aby je ohlodávali a hltali tuční mořští červi.

Nad těmito hrůzami se nyní měsíc skláněl velmi nízko, tuční červi z moře však ke krmení měsíc nepotřebují. A zatímco jsem sledoval vlny prozrazující svíjení červů pode mnou, pocítil jsem další zamrazení z dále, kam slétl onen kondor, jako by mé tělo vycítilo nestvůru, kterou ještě nepostřehl můj zrak.

Vskutku se mé tělo nechvělo bez příčiny, neb když jsem pohlédl vpřed, uviděl jsem, jak nízko klesl odliv a odhalil tak mnohem více onoho obřího útesu, jehož vrcholek jsem viděl dříve. A když jsem zjistil, že ten útes byl jen černou čedičovou korunou strašlivé modly, jejíž obludné čelo se teď objevilo v šeru měsíčního svitu a jejíž odporná kopyta musejí trčet v pekelném bahně několik mil pod hladinou, ječel jsem a ječel, aby se ta potopená hlava nevy-nořila nad hladinu a nepodívala se na mne svýma vodou skrytýma očima, až se vytratí ten proradný a chlípny žlutý měsíc.

A abych té neúnavné věci unikl, vrhl jsem se s potěšením a bez váhání do oné smrduté mělčiny, kde tuční mořští červi obklopeni zarostlými zdmi a zatopenými ulicemi hodují na mrtvých celého světa.

Poznámky k překladu

vlnek mihotajících se žlutým světlem
ripples tipped with yellow light

V originále se píše, že vrcholky těch vlnek svítily žlutým světlem. Není řečeno, jestli je to světlo odrazem měsíčního svitu, nebo jiného původu.

zadupáváje spící květiny
crushing sleeping flowers

Tentokrát jsem si důkladně zkontroloval¹, že ten přechodník je správně.

kamenných bůžků
stone idols

V originále jsou to „kamenné modly,“ ale z kontextu mi nepřipadá, že by tam byly kvůli nějakým náboženským obřadům. Tak jsem z nich udělal bůžky. V angličtině slovo „idol“ není tak spojené s náboženstvím jako česká „modla“.

před vůně přebíjejícím puchem
against the perfume-conquering stench

V originále se doslova píše, že ten puch si „podrobuje“ vůně jako dobyvatel.

na tomto odtrženém a zapomenutém místě
in this unplaced and forgotten spot

V originále je to místo zapomenuté a „neumístěné“, nejspíš ve smyslu, že existuje mimo běžný prostor.

veškeré maso ze hřbitovů
all the flesh of the churchyards

Speciálně jsou to kostelní hřbitovy, ale v příběhu to nehraje žádnou roli.

tuční mořští červi
puffy sea-worms

V originále jsou ti mořští červi „opuchlí“. Pouze v posledním odstavci jsou tuční i v originále.

---

¹ <http://prirucka.ujc.cas.cz/?id=590>

jako by mé tělo vycítilo nestvůru
as if my flesh had caught a horror

Doslova mělo vycítit nějakou blíže neurčenou hrůzostrašnou věc, ale díky následujícímu odstavci se to dá upřesnit na „nestvůru“.

strašlivé modly
a shocking eikon

Podle Wiktionary² je slovo „eikon“ Lovecraftovou oblíbenou zkomoleninou slova „icon“, tedy ikona (náboženský obraz). V tomhle případě ale z kontextu vyplývá, že je to obří socha, takže narozdíl od kamenných bůžků na začátku jsem tohle přeložil jako modlu.

aby se ta potopená hlava nevynořila nad hladinu a nepodívala se na mne
svýma vodou skrytýma očima

lest the hidden face rise above the waters, and lest the hidden eyes look at me

Doslova se tu píše „aby se ta skrytá hlava nevynořila nad vodu a aby se na mne nepodívaly ty [zatím] skryté oči.“ V angličtině je jasné, že jsou ty oči skryté pod vodou. V překladu jsem to musel upřesnit, aby to nevznělo, že to nějak souvisí s tvarem samotné sochy.

---

² <https://en.wiktionary.org/wiki/eikon>

Howard Phillips Lovecraft
Co přináší měsíc

Z anglického originálu What the Moon Brings
vydaného serverem Libery.cz v roce 2016
přeložil Martin Doucha
První vydání, Chomutov 2016
Vydavatel: Libery.cz – Martin Doucha
Kukaňova 19, Chomutov